

Det er jo dog to forskellige Mennesketyper, der skal bruges til diplomatisk Virksomhed paa den ene Side og Konsulvirksomhed paa den anden Side. Til Konsul behøver man ofte en ganske jævn Mand, som ikke finder det under sin Værdighed at gaa hen for at se paa nogle Varer, om hvilke der telegraferes til ham fra Handelsmanden, at det paastaas, at de er for-dærvede: om han ikke vil gaa hen og se, om det er sandt, være saa venlig at gaa ud og besigtige Partiet, og andre lignende Ting, som en Diplomat er højt hævet over. Det er en Realitet, og derfor tror jeg, at i Almindelighed vil det have sin store Betydning at holde de to Ting ude fra hinanden. Det eneste Sted i Verden, hvor man netop ikke behøver at holde de to Ting ude fra hinanden, men hvor netop den højtærede Minister er meget ivrig derfor, er Konstantinopel, af den Grund, jeg nævned, at Konsulerne har en anden Stilling i Tyrkiet end i hele den øvrige Verden. Men naar den højtærede Minister siger, at han har en Mand indenfor Karrieren, som er særlig egnet dertil, fordi han har Købmandsuddannelse, vil jeg tillade mig at sige, at det lyder yderst for-træffeligt, naar man ser paa det i Almindelighed, men hvis købmandsmæssig Uddannelse betyder, at det er en Mand, som har dette indenfor Evropa, og det betyder det vel, maa jeg sige, at det har saare ringe Værdi paa en orientalsk Plads, thi alt foregaar paa helt andre Maader der end i den øvrige Verden, hele Livet gaar paa helt andre Gænger der, det er helt andre Melodier, der skal indspilles der, end andre Steder; og det er endog meget tvivlsomt, om en Mand, der har almindelig købmandsmæssig Uddannelse og aldrig nogen Sinde har haft andet end Turist-Interesse i Orienten, skulde være særlig egnet til denne Plads. Det er noget helt andet — det skal jeg gerne indrømme den højtærede Minister —, at en Mand med købmandsmæssig Uddannelse har — eller bør have — Evnen til hurtigere end andre at sætte sig ind i forskellige Ytringsformer for Forretningslivet, maaske ogsaa saa fjerntliggende, som de orientalske maa siges at være. Naar der da stilles en Mand ved hans Side, der har specielt orientalske Forudsætninger, vil det særdeles vel være muligt, atvi derved kan naa noget endnu fyldigere, end hvis man fulgte de af mig givne Antydninger — for andet end Antydninger beder jeg dem ikke betragtet —, men i saa Tilfælde maa jeg gøre opmærksom paa, at Ordningen bliver

dyrere, thi man kan ikke, det maa jeg bestemt hævde, faa en Mand, som betyder noget, altsaa virkelig har de Evner, der forlanges, til for saa ringe en Løn, som her er foreslaaet, at tage denne Post. Og at sende en Diplomat derved, som ikke har særlige Forudsætninger, og sætte en speciel Raadgiver til hans Raadighed, som heller ikke har særlige Forudsætninger, turde dog netop være det, vi ikke skulde have ud af denne Sag. Vi skulde netop have ud af denne Sag, at naar der her aabner sig specielle Muligheder, vi saa ogsaa bruger de Mennesker, som er i Stand til at udnytte disse Muligheder paa effektivt Maade.

Jeg skal ikke fordybe mig i, hvem den højtærede Minister tænker paa, den Slags personlige Spørgsmaal ligger ogsaa normalt udenfor Debatten her, men jeg skal tillade mig atter at pege paa, at hvis det skulde være en Mand, der efter kort Tids Forløb vil søge bort fra Konstantinopel, har det ikke Spor af Værdi, at han har købmandsmæssig Uddannelse. Thi har han købmandsmæssig Uddannelse, slaar den maaske til til, at han i Løbet af 2—3 Aar kan sætte sig ind i orientalske Forhold, men forsettes han saa til Wien, Rom eller Berlin eller en anden højt stillet Gesandtskabspost, har denne hans Uddannelse ikke megen Værdi. Jeg vil derfor sige, at jeg paa Forhaand ikke er blevet overbevist om at have Uret ved de Bemærkninger, som fremkom fra den højtærede Minister, men jeg indrømmer, at det er Forhold, som meget vanskeligt lader sig drøfte, om jeg saa maa sige, for aabent Tæppe. Der er mange Forhold, der her spiller ind, som i høj Grad egner sig til Udvalgsbehandling.

Formanden: Folketingsmanden for Aalborg Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. C. Christensen: Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) sagde, at en Gesandt og en Konsul var forskellige Mennesketyper. Ja, jeg har netop været bange for, at naar man knyttede de to Institutioner sammen, skulde det blive saaledes, at man udsaa til Gesandt en Mennesketype af den Slags, der var for fin, som det ærede Medlem sagde, til at gaa hen og se paa det ene og det andet. Naar jeg har udtalt Ros, som det ærede Medlem sagde, eller Anerkendelse af vort Diplomati, da jeg før havde Ordet, maa jeg sige, at mine Ord nærmest gik